

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (2α Ὀκτωβρίου)

Θαυμαστὴ Ἐμφάνισις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης*

Οἱ Ἅγιοι Προστάται μας ἐπιβεβαιώνουν
ὅσα περιλαμβάνει ὁ Βίος καὶ τὸ Μαρτύριό τους

ἮΤΟ καλοκαίρι, Ἰούλιος 1995, καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπῆγα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, εἰς Φυλὴν Ἀττικῆς. Ἐπῆρα δὲ ἀπὸ τὴν Μονὴν διαφόρους εὐλογίας καὶ ταυτοχρόνως καὶ ἓνα βιβλιάρκι τῶν ἐκδόσεων τῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ μὲ τὸν βίον, τὸ μαρτύριον, τὰς εὐχὰς κατὰ τῆς μαγείας καὶ τὴν Ἱερὰν Παράκλησιν τῶν Ἁγίων Προστατῶν τῆς, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῶν Ἁγίων ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου του.

Ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἄφησα ὅλας αὐτὰς τὰς εὐλογίας ἐκεῖ καὶ ἔφυγα δι' ἄλλα προσκυνήματα, εἰς τὴν Εὐρυτανίαν καὶ τὸ Ἅγιον Ὅρος.

Ἡ σύζυγός μου, ἡ ὁποία παρέμεινε εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἐπῆρε τὸ βράδυ τὸ βιβλιάρκι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ ἤρχισεν νὰ τὸ διαβάζη. Εἶχεν ὅμως συνεχῶς ἓνα τεράστιον πόλεμον λογισμῶν, ἀλλὰ δὲν ἐσταμάτησε τὴν ἀνάγνωσίν του, ἕως ὅτου τὸ ἐτελείωσεν ἐξ ὀλοκλήρου.

Αἱ σκέψεις, αἱ ὁποῖαι τῆς ἤρχοντο, ἦσαν ὅτι αὐτά, τὰ ὁποῖα γράφει τὸ βιβλίον μὲ τόσας λεπτομερείας ἀπὸ τὸν Γ' καὶ Δ' αἰῶνα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀκριβῆ καὶ ἀληθινά. Ποῖος ἦτο παρὼν κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν; Πῶς τὰ ἐγνώριζεν ὅλα αὐτὰ καὶ μᾶς τὰ περέδωσεν ὅπως ἀκριβῶς τὰ διαβάζομεν ἡμεῖς σήμερον;

Καὶ αἱ σκέψεις ἤρχοντο συνεχῶς, ἀμφισβητοῦσαι τὴν ἀλήθειαν τοῦ βίου τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ ὅλον τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου τούτου.

Παρ' ὅλους τοὺς λογισμοὺς ἀμφισβητήσεως τῆς ἐγκυρότητος τοῦ βίου τῶν Ἁγίων, τὸ ἐτελείωσε καὶ τὸ ἔβαλε δίπλα τῆς εἰς το προσκεφάλαιον καὶ ἐξάπλωσε διὰ νὰ κοιμηθῇ.

Δὲν ἐνθυμεῖται πόσος χρόνος παρῆλθε καὶ ἐὰν εὐρίσκετο ἐν ἐγρηγόρσει ἢ ὑπνώσει καὶ βλέπει ἔμπροσθέν τῆς, εἰς τὸ ἄκρον τῆς κλίνης τῆς, τὸν θεηγόρον Ἅγιον Κυπριανὸν

καὶ τὴν καλλιμάρτυρα τοῦ Κυρίου Ἰουστίναν, εὐρισκομένην εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Ἁγίου καὶ ὀλίγον ὀπισθὲν του, μὲ ἐμφάνισιν ὅπως ἀκριβῶς εἶναι εἰς τὴν ἱεράν των εἰκόνα· μὲ τὰ ἄμφια τοῦ Ἀρχιερέως ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς καὶ ἡ Ἁγία Ἰουστίνα μὲ ἐνδύματα λευκά, φωτεινά, χρυσοποίκιλτα, ἐξαστράπτοντα, ἐκπέμποντα δὲ καὶ τῶν δύο φῶς.

Ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς τὴν ἐκοίταξε καὶ χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ, ἔνευσε τὴν ἁγίαν κεφαλὴν του πρὸς τὰ κάτω καὶ ἀμέσως ἡ σύζυγός μου ἀντελήφθη ὅτι τὴν ἐρωτοῦσε, διατί κάμνει τοιαύτας σκέψεις.

Κατόπιν τῆς ὠμίλησε, λέγων:

«Ἔτσι εἶναι, ἀκριβῶς ὅπως τὰ ἐδιάβασες».

Καὶ ἀμέσως οἱ Ἅγιοι ἐχάθησαν, ὡς νὰ ἐμπῆκαν πρὸς τὴν πόρταν τῆς κουζίνας. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουστίνα δὲν εἶπεν ἀπολύτως τίποτε.

Ἀμέσως ἡ σύζυγός μου Αἰκατερίνη ἐσηκώθη (ἄρα δὲν ἐκοιμᾶτο) καὶ ἀφοῦ στρέφει, πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς, ὅπου εὐρίσκετο τὸ εἰκονοστάσιον, κάμνει τὸν σταυρόν τῆς καὶ προσεύχεται.

Ἡσθάνετο δέος καὶ ἐν πρωτοφανῆς συναίσθημα· ἓνας ἀέρας εἶχε πλημμυρήσει τὸ δωμάτιον. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐφοβήθη, ἀλλὰ κατόπιν ἔνοιωσε μεγάλην ἡρεμίαν.

Ὅταν σήμερον σκέπτεται τὸ ὄραμα αὐτό, αἰσθάνεται θεῖον δέος καὶ πιστεύει ὅτι δὲν ἐκοιμᾶτο, ἀλλὰ ὅτι τοὺς εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς τοὺς Ἁγίους μας καὶ τῆς ἐπεβεβαίωσαν τὸ ἀληθές τοῦ περιεχομένου τοῦ βίου των καὶ τῶν ἄλλων γεγραμμένων ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἐκάστην φορὰν, ἀναφερομένη εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτὸ ὄραμα, αἰσθάνεται τὸ ἴδιον δέος, τὸ ὁποῖον ἡσθάνθη τότε, διὰ τοὺς Ἁγίους μας.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ἁγίων, τὸ εἶπεν εἰς τοὺς γνωστούς της καὶ κατόπιν καὶ εἰς ἐμέ, ὅταν ἐπέστρεψα ἀπὸ τὰ προσκυνήματα ὅπου εἶχον μεταβῆ.

Ἐκτοτε τὸ ἀναφέρει εἰς ὅλους τοὺς γνωστούς μας καὶ πάντοτε αἰσθάνεται τοὺς Ἁγίους μας Κυπριανὸν καὶ Ἰουστίναν κοντὰ της ζωντανούς καὶ μὲ τὴν θύμισιν τοῦ ὁράματος πολὺ ἔντονον.

Ἁγιοι Κυπριανὲ καὶ Ἰουστίνα, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν!

(*) Ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Ν. Καλλιανιώτου, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου, καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης, τὴν 28ην Δεκεμβρίου 1996, εἰς τὸ Σκράντον τῆς ΒΑ Πεννσυλβανίας τῶν Η.Π.Α. Βλ. περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 276-277/Ἰανουάριος-Ἀπρίλιος 1997, σελ. 202-203.